

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSR Marta Burzyńska**

Protokolant: **Dorota Głowacka**

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2015 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z wniosku W. G. (1)

z udziałem W. G. (2)

o podział majątku wspólnego

p o s t a n a w i a:

I. Ustalić, że w skład majątku wspólnego W. G. (1) i W. G. (2) wchodzi:

a. prawo własności zabudowanej nieruchomości oznaczonej numerem geod. (...) o powierzchni 0,0501 ha położonej w D., dla której jest prowadzona księga wieczysta o numerze (...) – o wartości 252.273,00 złotych,

b. prawo własności samochodu osobowego marki R. (...) wyprodukowanego w 1999 roku o nr rej. (...) – o wartości 3.220,00 złotych,

c. przyczepka samochodowa, wyprodukowana w 1992 roku o nr rej. (...) – o wartości 1.150,00 złotych

d. prawo własności samochodu osobowego marki O. (...),(...) wyprodukowanego w (...) roku o nr rej. (...) – o wartości 2.960,00 złotych,

e. ruchomości w postaci: wersalki tapicerowanej z 2005 roku; kredensu dębowego, sofy skórzanej 3-osobowej, fotela skózanego, kredensu drewnianego kuchennego, stołu kuchennego drewnianego, czterech krzeseł drewnianych - wyprodukowanych w latach 70-tych w Europie Zachodniej; dwóch sztuk mebli łazienkowych z umywalką z 2010 roku; kabiny prysznicowej C. z 2010 roku; dwóch tapczanów drewnianych z materacami z 2010 roku; szafki małej z płyty z 2010 roku; dwóch szaf ubraniowych dwudrzwiowych z 2010 roku – o łącznej wartości 5.222,40 złotych,

f. równowartości samochodu osobowego marki M. (...), wyprodukowanego w (...) roku, o nr rej. (...) – o wartości 33.150,00 złotych, 3 szafek małych z płyty z 2010 roku,

g. równowartości ruchomości w postaci: kredensu dębowego; telewizora (...) 32 cale z(...) roku; kuchni gazowej z piekarnikiem elektrycznym z (...) roku, lodówki dwudrzwiowej z 2011 roku, pięciu tapczanów drewnianych z materacami z 2010 roku, trzech szafek małych z 2010 roku, dwóch szaf ubraniowych dwudrzwiowych z 2010 roku, dwóch stołów drewnianych z 2010 roku, czterech taboretów drewnianych z 2010 roku – o łącznej wartości 4.820,50 złotych.

II. Ustalić, że wnioskodawczyni W. G. (1) poniosła nakład z majątku osobistego na majątek wspólny w kwocie 1.812,68 złotych.

III. Dokonać podziału majątku wspólnego W. G. (1) i W. G. (2) w ten sposób, iż:

a. na rzecz W. G. (1) przyznać składniki opisane szczegółowo w punkcie I a, b, e

b. na rzecz W. G. (2) przyznać składniki szczegółowo w punkcie I c, d, f, g.

II. Zasądzić od wnioskodawczyni W. G. (1) na rzecz uczestnika postępowania W. G. (2) tytułem dopłaty kwotę 57 032,78 złotych (pięćdziesiąt siedem tysięcy trzydzieści dwa złotych siedemdziesiąt osiem groszy) płatną w czterech ratach, z których pierwsza rata w wysokości 12 032,78 złotych (dwanaście tysięcy trzydzieści dwa złotych siedemdziesiąt osiem groszy) płatna w terminie 2- miesięcy od daty uprawomocnienia się postanowienia, a kolejne trzy raty w wysokości po 15 000 złotych (piętnaście tysięcy złotych) każda płatne kolejno w terminie 4, 6 i 8 miesięcy od daty uprawomocnienia się postanowienia, wraz z odsetkami ustawowymi w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

III. Ustalić wysokość wydatków w sprawie na kwotę 2 141,35 złotych i uznać je za uiszczone do kwoty 400 złotych przez wnioskodawczynię W. G. (1).

IV. Nakazać pobrać na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim:

a) od wnioskodawczyni W. G. (1) kwotę 1 028,15 złotych tytułem nieuiszczonych wydatków w sprawie,

b) od uczestnika postępowania W. G. (2) kwotę 1 213,20 złotych tytułem nieuiszczonej części opłaty sądowej i nieuiszczonych wydatków w sprawie.

V. Stwierdzić, że zainteresowani ponoszą we własnym zakresie pozostałe koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sędzia

Sygn. akt I Ns 143/13

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni W. G. (1) wносиła o dokonanie podziału majątku wspólnego jej i W. G. (2), wskazując, iż w jego skład wchodzi zabudowana nieruchomość położona w D. opisana w księdze wieczystej nr (...), ruchomości stanowiące wyposażenie domu położonego na tej nieruchomości, samochód osobowy marki M. o nr rej. (...), samochód osobowy marki O. (...) o nr rej. (...), samochód osobowy marki R. o nr rej. (...), przyczepka samochodowa o nr rej. (...). Wnosiła o rozliczenie nakładów jakie dokonała na majątek wspólny poprzez ponoszenia opłat związanych z utrzymaniem nieruchomości wspólnej (podatku, kosztów energii elektrycznej, ubezpieczenia domu). Wnioskodawczyni domagała się przyznania na jej rzecz nieruchomości, samochodu osobowego marki R. i ruchomości, które znajdują się w domu posadowionym na nieruchomości, a na rzecz uczestnika postępowania pozostałych składników majątkowych. Wnosiła o rozłożenie na 4 raty dopłaty, która przysługuje uczestnikowi postępowania.

Uczestnik postępowania W. G. (2) przychylił się do wniosku o dokonanie podziału majątku wspólnego. Przyznał, iż w skład majątku wspólnego wchodzi składniki majątkowe wskazane we wniosku, poza samochodem osobowym marki M., który to samochód został zbyty w trakcie trwania wspólności małżeńskiej, a środki uzyskane z jego sprzedaży zostały wydatkowane na spłatę zobowiązań stron i bieżącą egzystencję. Wnosił o dokonanie podziału majątku wspólnego poprzez przyznanie na jego rzecz samochodu osobowego marki O. (...), a pozostałych składników na rzecz wnioskodawczyni i zasądzenie odpowiedniej dopłaty od wnioskodawczyni na jego rzecz.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Zainteresowani zawarli związek małżeński w dniu 31 stycznia 1976 roku. Nie zawierali oni umów małżeńskich. Związek małżeński zainteresowanych został rozwiązany przez rozwód na mocy wyroku Sądu Okręgowego w B. I Wydziału Cywilnego z dnia 12 czerwca 2012 roku o sygn. akt (...) (wyrok k. 6).

Prawomocnym postanowieniem wstępnym z dnia 23 października 2013 roku tutejszy Sąd ustalił, iż udziały zainteresowanych w majątku wspólnym są nierówne i udział W. G. (1) wynosi 2/3 (dwie trzecie) części tego majątku, a udział W. G. (2) 1/3 (jedną trzecią) część.

W trakcie trwania związku małżeńskiego, na podstawie umowy sprzedaży z dnia 30 października 1993 roku zainteresowani nabyli od Gminy D. niezabudowaną nieruchomość letniskową oznaczoną numerem geodezyjnym (...) o powierzchni 0,0501 ha położoną w D. w pobliżu Z.B. (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta o nr (...) (umowa sprzedaży – k. 11-13 i odpis z księgi wieczystej - k. 8-10). Nieruchomość tę zagospodarowali w ten sposób, że ogrodzili ją, wybudowali na niej dom mieszkalny i garaż, położyli chodnik z kostki brukowej, wykonali trawnik i dokonali nasadzeń. Wartość rynkowa tej nieruchomości wynosi 252.273,00 złotych (opinia biegłego sądowego z zakresu szacowania nieruchomości M. A. (k. 269-276). W trakcie trwania niniejszego postępowania wnioskodawczyni zainicjowała postępowanie administracyjne zmierzające do zmiany sposobu użytkowania budynku posadowionego na przedmiotowej nieruchomości z letniskowego na budynek jednorodzinny.

W trakcie małżeństwa zainteresowani nabyli ruchomości stanowiące wyposażenie domu posadowionego na nieruchomości w D. w postaci: wersalki tapicerowanej z 2005 roku; dwóch kredensów dębowych, telewizora (...) cale z 2009 roku, sofy skórzanej 3-osobowej, fotela skórzanego, kredensu drewnianego kuchennego, stołu kuchennego drewnianego, czterech krzeseł drewnianych kuchni gazowej z piekarnikiem elektrycznym z 2010 roku, lodówki dwudrzwiowej z 2011 roku, dwóch sztuk mebli łazienkowych z umywalką z 2010 roku; kabiny prysznicowej C. z 2010 roku; siedmiu tapczanów drewnianych z materacami z 2010 roku; dwóch szafek małych z płyty z 2010 roku; trzech szaf ubraniowych dwudrzwiowych z 2010 roku. Wartość tych ruchomości wynosi 10.042,90 złotych (opinia biegłego sądowego z zakresu szacowania ruchomości majątkowych A. J. – k. 360-367).

W trakcie małżeństwa zainteresowani nabyli także samochód osobowy marki R. (...) wyprodukowany w (...) roku o nr rej. (...) – o wartości 3.220,00 złotych; przyczepkę samochodową, wyprodukowaną w (...) roku o nr rej. (...) – o wartości 1.150,00 złotych; samochód osobowy marki O. (...) (...), wyprodukowany w 1996 roku o nr rej. (...) – o wartości 2.960,00 złotych; samochód osobowy marki M. (...), wyprodukowany w 2003 roku, o nr rej. (...) – o wartości 33.150,00 złotych (dowody rejestracyjne – k. 7, 91-92, 95; umowa sprzedaży samochodu marki M. – k.86 oraz opinia biegłego sądowego z zakresu szacowania ruchomości majątkowych A. J. – k. 300-305).

Po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej wnioskodawczyni ponosiła samodzielnie koszty utrzymania domu położonego na nieruchomości wspólnej, opłacała podatek on nieruchomości, koszty zużycia energii elektrycznej, składkę na ubezpieczenie domu. Wnioskodawczyni uiściła także kwotę 600 złotych za sporządzenie projektu zmiany sposobu użytkowania budynku położonego na tej nieruchomości z letniskowego na mieszkalny. Łącznie wnioskodawczyni poniosła koszty w kwocie 3.625,35 złotych, z czego połowa stanowi jej nakład z majątku osobistego na majątek wspólny (rachunki i dowody wpłat– k. 330-341 i 413-415).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej opisanych dokumentów i zgodnych w tej części twierdzeń zainteresowanych. W ocenie Sądu, opinia biegłego sądowego M. A. może stanowić podstawę prawidłowych ustaleń faktycznych, albowiem została wykonana w sposób rzetelny, fachowy, w oparciu o szczegółową analizę rynku obrotu nieruchomości i własnościowych spółdzielczych praw do lokali i została w sposób przekonujący uzasadniona. Opinia biegłego sądowego A. J. została wykonana w sposób rzetelny, fachowy, w oparciu o szczegółową analizę rynku ruchomości i w sposób przekonujący uzasadniona.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek jest uzasadniony i zasługuje na uwzględnienie, albowiem zgodnie z przepisem art. 46 k r. i o. w zw. z art. 1037 § 1 k.c. podział majątku objętego ustawową wspólnością majątkową, po ustaniu wspólności ustawowej może nastąpić bądź na mocy umowy między byłymi małżonkami, bądź na mocy orzeczenia sądu na żądanie któregośkolwiek z małżonków. Zgodnie z art. k. r. i o. orzeczenie separacji powoduje powstanie między małżonkami rozdzielnosci majątkowej.

Zainteresowani zgodnie wnosili o dokonanie podziału majątku wspólnego w drodze orzeczenia sądu.

Zgodnie z przepisami art. 46 krio w zw. z art. 684 kpc w postępowaniu o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami sąd ustala skład i wartość majątku wspólnego ulegającemu podziałowi. Do majątku wspólnego wchodzi przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (art. 31 § 1 krio).

Zainteresowani zgodnie twierdzili, że w skład ich majątku wspólnego w chwili ustania wspólności ustawowej wchodziło: prawo własności zabudowanej nieruchomości oznaczonej numerem geodezyjnym (...) o powierzchni 0,0501 ha położonej w D., dla której prowadzona jest księga wieczysta o nr (...); ruchomości stanowiące wyposażenie domu posadowionego na tej nieruchomości oraz pojazdów w postaci: samochodu osobowego marki R. (...) o nr rej. (...), przyczepki samochodowej o nr rej. (...) i samochodu osobowego marki O. (...)(...) o nr rej. (...).

Sporna była kwestia zaliczenia do majątku wspólnego samochodu osobowego marki M. (...), wyprodukowanego w 2003 roku, o nr rej. (...). Uczestnik postępowania twierdził bowiem, że pojazd ten zbył w dniu 13 lutego 2012 roku na rzecz swojej siostry K. G., a uzyskane ze sprzedaży środki przeznaczył na spłatę wspólnych zobowiązań i bieżącą egzystencję zainteresowanych. Uczestnik postępowania przedłożył pisemną umowę kupna sprzedaży, z której wynika, że w dniu 13 lutego 2012 roku sprzedał przedmiotowy samochód siostrze K. G. za cenę 35.000 złotych, z której to ceny kwotę 16.000 złotych zapłacił przy zawarciu umowy, a kwota 9.500 złotych została potrącona jako zwrot pożyczki zaciągniętej w dniu 5 lipca 2011 roku u kupującej. Kupująca zobowiązała się ponadto pozostałą z ceny kwotę 9.500 złotych zapłacić gotówką na rzecz W. G. (3) jako zwrot pożyczki zaciągniętej przez uczestnika (umowa -k. 86). Twierdzenia uczestnika postępowania odnośnie spożytkowania środków uzyskanych ze sprzedaży samochodu na potrzeby obojga zainteresowanych nie zasługują na wiarę. Do sprzedaży samochodu doszło w trakcie postępowania rozwodowego zainicjowanego przez wnioskodawczynię, kiedy to zainteresowani pozostawali już faktycznej separacji. Mieszkali oni osobno, prowadzili odrębne gospodarstwa domowe, każde z nich utrzymywało się samodzielnie, poza zobowiązaniami dotyczącymi wspólnej nieruchomości i pojazdów nie mieli innych zobowiązań. Wbrew twierdzeniom uczestnika postępowania ostatni wspólny kredyt został spłacony w dniu 7 lipca 2011 roku (zaświadczenie Banku Spółdzielczego w B. – k. 119), osiem miesięcy przed terminem spłaty ustalonym umową z dnia 25 marca 2010 roku (umowa kredytowa – k. 109) i przed sprzedażą pojazdu. Zainteresowani nie mieli też żadnych wspólnych zobowiązań wobec rodzeństwa uczestnika postępowania: K. G. i W. G. (3), o których jest mowa w umowie sprzedaży pojazdu. Uczestnik zaciągnął bowiem takie pożyczki, podobnie jak zawarł umowę sprzedaży samochodu bez wiedzy i zgody wnioskodawczyni. O ile zatem rzeczywiście doszło do sprzedaży samochodu marki M. z K. G. w celu rozliczenia pożyczek zaciągniętych przez uczestnika postępowania, to umowa ta służyła zwolnieniu się z zobowiązań jakie uczestnik postępowania zaciągnął wyłącznie na własne potrzeby, a nie dla potrzeb rodziny. Zbywając składnik wspólnego majątku bez zgody wnioskodawczyni w celu zaspokojenia uregulowania własnych zobowiązań uczestnik postępowania wyrządził szkodę w majątku wspólnym i zgodnie z art. 415 kodeksu cywilnego ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą. Wartość tego samochodu należy zatem doliczyć do wartości majątku wspólnego zainteresowanych i zaliczyć na poczet udziału uczestnika.

Kolejną sporną kwestią było istnienie na datę zamknięcia rozprawy ruchomości w postaci kredensu dębowego; telewizora (...) cale z 2009 roku; kuchni gazowej z piekarnikiem elektrycznym z 2010 roku, lodówki dwudrzwiowej z 2011 roku, pięciu tapczanów drewnianych z materacami z 2010 roku, dwóch szaf ubraniowych dwudrzwiowych z 2010 roku, dwóch stołów drewnianych z 2010 roku, czterech taboretów drewnianych z 2010 roku – o łącznej wartości 4.820,50 złotych. Uczestnik postępowania w odpowiedzi na wniosek przyznał, że te składniki wchodzi w skład majątku wspólnego. Na datę zamknięcia rozprawy tych ruchomości nie było we wspólnym domu zainteresowanych,

według twierdzeń wnioskodawczynie uczestnik zabrał je w trakcie trwania postępowania rozwodowego, czemu uczestnik postępowania przeczył. Zdaniem Sądu, zeznania wnioskodawczynie w tym względzie zasługują na wiarę. Wnioskodawczynie zeznała, że do czasu dokonywania oględzin przez biegłego M. A. nie miała klucza do wspólnego domu. W celu umożliwienia oględzin, wymieniła zamki i pierwszy raz od 2009 roku weszła do tego domu. Wcześniej zwracała się do uczestnika o przekazanie jej kluczy, co potwierdza pismo z 18 kwietnia 2012 roku (k. 350), którego uczestnik nie kwestionował. Nie sprzeciwiała się temu, aby uczestnik zabrał część rzeczy, gdyż uważała, że jest ich współwłaścicielem i że będą zaliczone na jego udział. Uczestnik nie przedstawił żadnych dowodów, aby wykazać, że to wnioskodawczynie zabrała te ruchomości. Wobec powyższego, podobnie jak wartość samochodu, wartość tych ruchomości należy zatem doliczyć do wartości majątku wspólnego zainteresowanych i zaliczyć na poczet udziału uczestnika.

Wnioskodawczynie wniosła o rozliczenie nakładów jakie dokonali ze swoich majątków osobistych na majątek wspólny. Zgodnie z art. 45 § 1 krio każdy z małżonków może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Nie można żądać zwrotu wydatków i nakładów zużytych w celu zaspokojenia potrzeb rodziny, chyba że zwiększyły wartość majątku w chwili ustania wspólności. W doktrynie i w orzecznictwie nie budzi wątpliwości, że sąd orzeka o zwrocie wydatków i nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny tylko na wniosek (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 października 1997 r., II CKN 395/97, niepubl.). Małżonek domagający się ich zwrotu zobowiązany jest dokładnie określić te żądania, zgodnie z art. 187 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., a także udowodnić w myśl reguły ustanowionej przez przepis art. 6 kodeksu cywilnego. Wnioskodawczynie złożyła dowody wpłat należności za energię elektryczną, podatek od nieruchomości, składkę ubezpieczeniową i opłatę za projekt zmiany sposobu użytkowania budynków na kwotę 3.625,35 złotych. Połowa tej kwoty to jest 1.812,68 złotych stanowi jej nakład z majątku osobistego na majątek wspólny i podlega rozliczeniu.

Wartość majątku wspólnego zainteresowanych wynosi 302.795,90 złotych, z czego 2/3 czyli kwota 201.863,94 złotych stanowi udział wnioskodawczynie, a 1/3 czyli kwota 100.931,96 złotych stanowi udział uczestnika postępowania. Wnioskodawczynie należało przyznać zgodnie z jej wnioskiem nieruchomość, ruchomości stanowiące jej wyposażenie i samochód marki R. o łącznej wartości 260.715,40 złotych, a uczestnikowi samochód marki O., przyczepkę i równowartość samochodu marki M. i przejętych przez niego ruchomości o łącznej wartości 42.080,50 złotych. Wysokość dopłaty wynosi zatem 58.851,46 złotych i pomniejszona o kwotę nakładów dokonanych przez wnioskodawczynie z majątku osobistego na majątek wspólny (1.812,68 złotych) daje kwotę 57.032,78 złotych. Kwotę te należało rozłożyć na cztery raty, gdyż sytuacja finansowa wnioskodawczynie nie pozwala na jednorazową płatność. Biorąc pod uwagę fakt, iż wnioskodawczynie od początku postępowania ubiegała się o przejęcie większości majątku, winna była przygotowywać się finansowo do dokonania dopłaty, stąd Sąd ustalił krótsze terminy płatności, niż wnioskowała.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 520 § 1 kpc, rozdzielając wydatki stosownie do udziałów zainteresowanych w majątku wspólnym. Wydatki wyniosły łącznie 2.141,35 złotych z czego 2/3 powinna ponieść wnioskodawczynie, a pozostałą część uczestnik postępowania. Wnioskodawczynie uiściła zaliczkę na poczet wydatków w kwocie 400 złotych, więc powinna dopłacić kwotę 1.028,15 złotych. Uczestnik powinien zapłacić kwotę 713,20 złotych tytułem wydatków i kwotę 500 złotych tytułem opłaty. Koszty zastępstwa procesowego zainteresowani powinni ponieść we własnym zakresie.

S ę d z i a